SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

I. ÚS 135/04-20

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 10. augusta 2004 predbežne prerokoval sťažnosť Ing. Pavla Murárika, bytom V., t. č. v ÚVV B. B., zastúpeného advokátom JUDr. J. S., Advokátska kancelária, B., vo veci porušenia čl. 17 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a čl. 5 ods. 4 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd

1. postupom Okresného súdu v Banskej Bystrici pri rozhodovaní o žiadosti o prepustenie z väzby z 27. júna 2003,

2. postupom Okresného súdu v Banskej Bystrici a Krajského súdu v Banskej Bystrici v súvislosti s rozhodovaním o žiadostiach o prepustenie z väzby uznesením Okresného súdu v Banskej Bystrici sp. zn. Tp 38/03 zo 4. novembra 2003, uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 3 Tpo 83/03 z 26. novembra 2003, uznesením Okresného súdu v Banskej Bystrici sp. zn. Tp 38/03 z 9. decembra 2003, uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 1 Tpo 3/04 zo 14. januára 2004, uznesením Okresného súdu v Banskej Bystrici sp. zn. Tp 38/03 z 19. marca 2004,

3. postupom Okresného súdu v Banskej Bystrici a Krajského súdu v Banskej Bystrici v súvislosti s rozhodovaním o návrhu na predĺženie väzby uznesením Okresného súdu v Banskej Bystrici sp. zn. Tp 38/03 z 19. marca 2004 a uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 1 Tpo 31/04 z 21. apríla 2004 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť Ing. Pavla Murárika o d m i e t a .

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 28. júna 2004 doručená sťažnosť Ing. Pavla Murárika, bytom V., t. č. v ÚVV B. B. (ďalej len „sťažovateľ“), zastúpeného advokátom JUDr. J. S., Advokátska kancelária, B., vo veci porušenia čl. 17 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a čl. 5 ods. 4 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“)

1. postupom Okresného súdu v Banskej Bystrici (ďalej len „okresný súd“) pri rozhodovaní o žiadosti o prepustenie z väzby z 27. júna 2003,

2. postupom okresného súdu a Krajského súdu v Banskej Bystrici (ďalej len „krajský súd“) v súvislosti s rozhodovaním o žiadostiach o prepustenie z väzby uznesením okresného súdu sp. zn. Tp 38/03 zo 4. novembra 2003, uznesením krajského súdu sp. zn. 3 Tpo 83/03 z 26. novembra 2003, uznesením okresného súdu sp. zn. Tp 38/03 z 9. decembra 2003, uznesením krajského súdu sp. zn. 1 Tpo 3/04 zo 14. januára 2004, uznesením okresného súdu sp. zn. Tp 38/03 z 19. marca 2004,

3. postupom okresného súdu a krajského súdu v súvislosti s rozhodovaním o návrhu na predĺženie väzby uznesením okresného súdu sp. zn. Tp 38/03 z 19. marca 2004 a uznesením krajského súdu sp. zn. 1 Tpo 31/04 z 21. apríla 2004.

Sťažovateľ žiada vydať nález, ktorým by ústavný súd vyslovil porušenie čl. 17 ods. 2 ústavy a čl. 5 ods. 4 dohovoru vo vyššie označených troch prípadoch.

Zo sťažnosti vyplýva, že proti sťažovateľovi sa vedie trestné stíhanie pre trestný čin podľa § 185a ods. 1 Trestného zákona, ako aj pre trestný čin podľa § 250 ods. 1, ods. 4

písm. a) a ods. 5 Trestného zákona. Sťažovateľ bol uznesením okresného súdu sp. zn. Tp 38/03 z 3. apríla 2003 vzatý do väzby z dôvodov vyplývajúcich z ustanovenia § 67 ods. 1 písm. a), b) a c) Trestného poriadku. Uznesením krajského súdu sp. zn. 2 Tpo 34/03 z 30. apríla 2003 bol väzobný dôvod podľa § 67 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku zrušený. Dňa 27. júna 2003 podal sťažovateľ cestou svojho obhajcu žiadosť o prepustenie z väzby, o ktorej nebolo dosiaľ rozhodnuté. V tejto súvislosti sťažovateľ už podal sťažnosť ústavnému súdu, ktorá sa viedla pod sp. zn. Rvp 1485/03, a v rámci jej šetrenia sa zistilo, že hoci sťažovateľova žiadosť o prepustenie z väzby naozaj existuje, nebola súdu predložená na rozhodnutie.

Uznesením okresného súdu sp. zn. Tp 38/03 zo 4. novembra 2003 bola zamietnutá žiadosť sťažovateľa o prepustenie z väzby. Uznesením krajského súdu sp. zn. 3 Tpo 83/03 z 26. novembra 2003 bolo uznesenie okresného súdu zrušené a vec bola vrátená na nové konanie a rozhodnutie. Tieto uznesenia neboli doručené splnomocnenému obhajcovi sťažovateľa JUDr. J. S.

Uznesením okresného súdu sp. zn. Tp 38/03 z 9. decembra 2003 v spojení s uznesením krajského súdu sp. zn. 1 Tpo 3/04 zo 14. januára 2004 bola znova zamietnutá žiadosť sťažovateľa o prepustenie z väzby. Uznesenia neboli doručené jeho splnomocnenému obhajcovi.

Uznesením okresného súdu sp. zn. Tp 38/03 z 19. marca 2004 bola zamietnutá žiadosť sťažovateľa o prepustenie z väzby. Uznesenie nebolo doručené jeho splnomocnenému obhajcovi.

Uznesením okresného súdu sp. zn. Tp 38/03 z 19. marca 2004 v spojení s uznesením krajského súdu sp. zn. 1 Tpo 31/04 z 21. apríla 2004 bola predĺžená lehota trvania väzby sťažovateľa do 1. augusta 2004. Uznesenia neboli doručené jeho splnomocnenému obhajcovi.

Obhajca sťažovateľa prípisom z 8. februára 2004 požiadal predsedu krajského súdu o nápravu vo veci pasivity súdov pri doručovaní uznesení o väzbe, avšak neviedlo to k náprave. Takýto postup všeobecných súdov považuje sťažovateľ za porušenie základného práva vyplývajúceho z čl. 17 ods. 2 ústavy a čl. 5 ods. 4 dohovoru. Rovnako sú jeho práva porušené aj tým, že okresný súd dodnes nerozhodol o jeho žiadosti o prepustenie z väzby z 27. júna 2003.

Na požiadanie ústavného súdu vyšetrovateľ Úradu justičnej a kriminálnej polície – odboru ekonomickej kriminality Krajského riaditeľstva Policajného zboru v Banskej Bystrici zaslal kópie splnomocnení z 21. júna 2003 a z 26. júna 2003, z ktorých vyplýva, že 21. júna 2003 manželka sťažovateľa a 26. júna 2003 priamo sťažovateľ poverili advokáta JUDr. J. S. obhajobou sťažovateľa.

Zo spisu okresného súdu sp. zn. Tp 38/03, ktorý si ústavný súd zadovážil, je zistiteľné, že:

1. Žiadosť sťažovateľa o prepustenie z väzby z 27. júna 2003 nebola okresnému súdu predložená.

2. Uznesenia okresného súdu a krajského súdu, ktoré sťažovateľ uvádza, boli doručované jednak sťažovateľovi a jednak advokátovi JUDr. P. S., ktorý bol splnomocneným obhajcom sťažovateľa v čase jeho zadržania, resp. vzatia do väzby. Napokon boli doručované aj príslušnému prokurátorovi.

3. Prípisom okresného súdu z 2. augusta 2004 boli obhajcovi sťažovateľa JUDr. J. S. doručené všetky uznesenia okresného súdu a krajského súdu, ktoré sú predmetom sťažnosti.

Zo spisu ústavného súdu sp. zn. II. ÚS 224/03 vyplýva, že sťažovateľ sťažnosťou doručenou ústavnému súdu 24. septembra 2003 už namietal porušenie čl. 17 ods. 2 ústavy postupom okresného súdu, ktorý nerozhodol o žiadosti sťažovateľa o prepustenie z väzby

z 27. júna 2003 (v petite bol omylom uvedený dátum 24. augusta 2003). Uznesením ústavného súdu č. k. II. ÚS 224/03-24 z 5. novembra 2003 bola táto časť sťažnosti odmietnutá pre zjavnú neopodstatnenosť s poukazom na zistenie, že žiadosť sťažovateľa o prepustenie z väzby z 27. júna 2003 nebola okresnému súdu predložená.

II.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Podľa § 24 písm. a) zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) návrh nie je prípustný, ak sa týka veci, o ktorej ústavný súd už rozhodol, okrem prípadov, v ktorých sa rozhodovalo len o podmienkach konania, ak v ďalšom návrhu už podmienky konania boli splnené.

Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona o ústavnom súde každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon neustanovuje inak. Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na ktorých prerokovanie nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú zákonom predpísané náležitosti, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

O zjavnej neopodstatnenosti návrhu možno hovoriť vtedy, keď namietaným postupom orgánu štátu nemohlo vôbec dôjsť k porušeniu toho základného práva alebo slobody, ktoré označil sťažovateľ, a to buď pre nedostatok vzájomnej príčinnej súvislosti medzi označeným postupom orgánu štátu a základným právom alebo slobodou, porušenie ktorých sa namietalo, prípadne z iných dôvodov. Za zjavne neopodstatnený návrh je preto možné považovať ten, pri predbežnom prerokovaní ktorého ústavný súd nezistil žiadnu možnosť porušenia označeného základného práva alebo slobody, reálnosť ktorej by mohol posúdiť po jeho prijatí na ďalšie konanie (I. ÚS 66/98).

Pokiaľ sťažovateľ namieta porušenie čl. 17 ods. 2 ústavy v súvislosti s tým, že o jeho žiadosti o prepustenie z väzby z 27. júna 2003 okresný súd dosiaľ nerozhodol, treba sťažnosť v tejto časti považovať za neprípustnú, keďže v tej istej veci už ústavný súd predtým rozhodol v konaní vedenom pod sp. zn. II. ÚS 224/03. I naďalej trvá stav, keď táto žiadosť nebola okresnému súdu predložená.

Keďže sťažovateľ v súvislosti so žiadosťou o prepustenie z väzby z 27. júna 2003 namieta nielen porušenie čl. 17 ods. 2 ústavy ako v predchádzajúcej sťažnosti, ale aj porušenie čl. 5 ods. 4 dohovoru, treba uviesť, že v tejto súvislosti je sťažnosť zjavne neopodstatnená. Je totiž zrejmé na prvý pohľad, že okresný súd označené právo sťažovateľa porušiť nemohol, keďže žiadosť o prepustenie z väzby mu nebola dosiaľ doručená.

Za zjavne neopodstatnené považuje ústavný súd aj ďalšie časti sťažnosti, predmetom ktorých sú uznesenia okresného súdu a krajského súdu, týkajúce sa jednak žiadostí sťažovateľa o prepustenie z väzby, ako aj návrhu prokurátora na predĺženie väzby, a to v súvislosti s tým, že tieto uznesenia neboli doručené splnomocnenému obhajcovi sťažovateľa. Sťažovateľ vidí porušenie označených základných práv práve v tejto skutočnosti.

Vzhľadom na to, že podľa zistenia ústavného súdu všetky uznesenia už boli splnomocnenému obhajcovi sťažovateľa doručené, je ústavný súd toho názoru, že

namietané porušenie práva sťažovateľa už nie je dané. Nijaké iné porušenie práva sťažovateľ totiž nenamietal.

Z uvedených dôvodov ústavný súd rozhodol tak, ako to je uvedené vo výroku tohto rozhodnutia.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 10. augusta 2004